

دستورالملوک میرزا رفیع

بکوشش محمد تقی دانش پژوه

دبیر دانشگاه تهران

-۴-

فصل چهارم وزیر سرکار قورچی . شغل او آنست که ارقام ملازمت جمعی از قورچیان و یوزباشیان و یساولان قور که سر رشته داد و ستد مواجب ایشان با آن سرکار باشد نوشته ، سر رشته بر طلب تنخواه مواجب و تیول و همه ساله و انعام قورچیان و یوزباشیان و یساولان قور که چه مبلغ به آن طایفه داده شده ، و چه مبلغ باقیست ، و به چه خدمت مأمور شده ، و در ملاحظه سانها و کشیک حاضر یا غایب بوده ، نگاه دارند . و نسخهای که از آن سرکار نوشته شود یا از اسفار آید ، در خدمت پادشاه و وزیر اعظم و ریش سفید او می خوانند ، و هرگونه اسنادی که در باب ملازمت آن صنف محکوم به شده باشد ضبط نموده ، رقم ملازمت و عنوان آن را می نویسد .

و کیفیاتی را که وزیر اعظم با قورچی باشی از سرکار مزبور حقیقت طلب نماید بعد از مستوفی ، او مهر می نماید .

وارقام ملازمت و احکام تنخواه و همه ساله و تیول قورچیان که به او می رسد ضمن آن را مستوفی خط می گذارد ، و وزیر مزبور در فوق خط مستوفی مهر می کند . از رقم ملازمت و تیول و انعام تومانی دویست دینار ، واژ برانی و همه ساله چهل و پنج دینار رسوم می کرد و یکصد تومان مواجب داشته .

و در مجلس بهشت آین طرف دست راست بعد از منشی‌الملک می نشینند .

فصل پنجم وزیر سرکار غلام . شغل او و مواجب و رسوم او به دستور وزیر قورچی است ، و در مجلس بعذاز وزیر قورچی می نشینند .

فصل ششم وزیر سرکار تفنگچی و وزیر توپهنجی و شغل و رسوم مشارالیها نیز بدستور شغل و رسوم وزیر قورچی و غلام است بی زیاد و کم ، نهایت مواجب هریک پنجاه توانست .

و وزیر تفنگچی در مجلس طرف دست راست بعذاز لشکر نویس دیوان اعلی و وزیر توپخانه در دست راست بعذاز کلانتر اصفهان می نشینند .

فصل هفتم مستوفی موقوفات ممالک . شغل او آنست که وزرا و مستوفیان و متولیان و متصدیان و مبادرین موقوفات خاصه و ممالک محروسه همگی محاسبه خود را به دفتر موقوفات رسانیده ، مستوفی مزبور محاسبات را خط گذاشت ، اسناد خرج را نسخه کشیده ، مفاصی حساب و طوامیر نسق هریک از مزارات سرکارات را حسب الفرموده صدور قلمی ، و به هریک از متولیان و مبادرین موقوفات تسلیم می نمایند که از آن قرارداد و سند نمایند .

وارقام و امثاله و اخطبه که صادر می گردید به مسووده دفتر موقوفات آنچه متعلق به خاصه بود محتران ارقام ، و آنچه متعلق به دیوان بود مثال نویسان مثال ، و در ضمن مثال محتران دارالانشاء حکم اشرف می نوشتند . وبعضی احکام نیز بود که به خاصه رجوع نداشت ، منشیان مزبور بایست بنویسند . وارقام را بعد از مهر داروغه دفترخانه مهر می نمود ، و در ضمن خط می گذاشت . و مشارالیه مأمور به امر صدور خاصه و عامه بود .

ومواجب او چهل توان بوده . و رسوم از قرار صد سه از کل موقوفات و بدل اجرات می گرفته .

و در مجلس بهشت آین طرف دست چپ بعذاز امیر آخر باشی صhra و بالاتر از محتسب الممالک می نشینند .

فصل هشتم در بیان شغل محتسب الممالک . خدمت مزبور در قدیم الایام بسیار

عظم بوده است ، بلکه اکثر امور مرجعه به شیخ الاسلام و قضات و صدور متعلق به محتسبان بوده ، نهایت هریک در عصری از محتسب تغییر یافته به دیگری مرجع شده .

حال شغل او آنست که بعداز آن که صاحب نسق ماه به ماه التزام درباب قیمت اجناس از ریش سفیدان هر صنف گرفته خاطر خود را جمع نموده ، حقایقی که عالی جاه ناظر بیوتات در باب تسعیر هرجنس طلب نماید به عرض رساند که بعداز تجویز ناظر بیوتات از آن قرار مشرفان محاسبه "صاحب جمعان بیوتات معموره را مفروغ سازند .

و در باب تسعیرات اجناس که اصناف به مردم شهر می فروشند اگر احدی از قرارداد او تخلف نماید ، آن کس را بفرموده "محتسب المالک تخته کلاه بر سر می گذارند تامожب رسایی و عبرت دیگران گردد که تخلف از تسعیر مقرر ننمایند .

و در همه ولایات نایب تعین می نماید که از قرار تصدیق نایب مشارالیه اصناف هر محل ماه به ماه اجناس را به مردم فروشند .

وبرین موجب مواجب و رسوم :

مواجب پنجاه تومان ، رسوم دویست و ندو دو تومان و هفت هزار و یک صد و چهل و سه دینار .

دارالسلطنة قزوین وغیره هفتادو نه تومان و ۹۶۹ دینار :

قزوین ۱۶ تومان و ۱۰۰ دینار :

همدان ۱۰ تومان و ۷۳۷ دینار .

کرمان ۳ تومان و ۷۳۰ دینار .

مشهد مقدس ۱۰ تومان .

اردبیل ۱۲ تومان .

کاشان ۲۱ تومان و ۱۲۲۰ دینار .

دارالسلطنة تبریز و نواحی ۶۰ تومان :

تبریز ۸۴ تومان و ۴۵۰ دینار :

فارس ۱۱ تومان و ۵۵۰۰ دینار.

قپانات و غیره ۵۲ تومان و ۷۴۵۳ دینار.

قپانات ۴ تومان.

خوی ۱ تومان و ۵۰۰ دینار.

گرمرود ۷ تومان.

انکوب ۱ تومان.

سراب ۵ تومان.

مغانات ۴ تومان.

زنوز ۵۰۰۰ دینار.

مرند ۱ تومان و ۵۰۰ دینار.

جوانشیر ۵ تومان.

مازندران ۱۰ تومان.

رشت ۲۰ تومان.

طرح ۲ تومان.

هرات ۲۰ تومان.

آختاباد ۳ تومان.

عباس آباد گنجه ۱۰ تومان.

قلعه ابروان ۹ تومان.

بلده اورمی ۱۰ تومان.

تومان نخجوان ۱۶ تومان.

یزد ۱ تومان و ۳۰۰ دینار.

بلده و توابع مراغه ۹ تومان.

دزمار ۴ تومان.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پردیس جامع علوم انسانی

قصبهٔ زکم ۲ تومان .

قصبهٔ اردوباد ۱ تومان و ۲۰۰۰ دینار .

بردع ۳ تومان .

نایین ۵ تومان و ۷۴۵۳ دینار ، دارد .

و در مجلس بهشت آین طرف دست چپ بعداز مستوف موقوفات می نشینند .

فصل نهم در بیان شغل لشکرنویس دیوان اعلیٰ وزیر سرکار ملازمان و آقایان و قوشچیان که داخل غلام نباشد ویساولان و قاپوچیان دیوان و حرم و مؤذنان و عملهٔ بیوتات وارباب طرب و عملهٔ باغات و عمارات و سایر ملازمان مثل داغستانی و گرجی و اعراب و او زبیک وغیرهم است .

و کیفیّات مواجب و تیول و همه ساله و انعام و اقطاع و سیور غالات و معافیات ایشان ، و ارقام و احکام مواجب برآنی و همه ساله کل امراء عظام و بیگلر بیگیان و حکام کرام و سلاطین و خوانین ذوی الاحترام در گاه معلیٰ و سرحد ، و ارقام مناصب جماعت مزبوره و کل عمال و مستوفیان عظام و ریش سفیدان جزء و کل و محرّان دفترخانه و وزراء و مستوفیان عموماً و اطباء و منجمین و ناظران و کلانتران ، و ارقام و احکام طلب و تنخواه امراء و مقرّبان در گاه و آقایان و قوشچیان ویساولان و قاپوچیان دیوان و حرم و صاحب جمعان و مشرفان و عملهٔ بیوتات که غیر غلام باشد ، و ارقام و احکام سیور غالات و معافیات و اجرات و وظایف و طوامیر یساقیان و چریک به مهر او می رسید .

و تحریر ارقام ملازمت جماعت مزبوره ، سوای ارقام امراء و بیگلر بیگیان و حکام و سلاطین وغیرهم و آنچه بالمشافهه است که مختص واقعه نویس است ، با لشکر نویس می باشد ، و در جنگهای که پادشاه حاضر باشد ، او باید در خدمت پادشاه حاضر بوده هر کس که سر و آخر اخترمه(؟) آورده جوانی کرده باشد او بنویسد ، تابعداز آن فراخور جانفسانی هر کس جایزه و جلاد(?) که به خاطر مبارک پادشاه رسد به او عنایت شود .

و در اسفاری که سرداران و سپهسالاران مأمور شوند به جهت تحریر نسخهٔ تشخیص

حضور و غیبت عساکر نایبی از مشارالیه همراه می باشند . و در روزهای سان جماعی که داد و ستد ایشان با سرکار سرخط است لشکرنویس به اتفاق سرخط نویس نسخجات سان را می خواند و می نوشه اند .

ومبلغ سه تومان و نه هزار و هشتصد و چهل و سه دینار تیول داشته ، برآورده آن هجده تومان و هشتاد و یکصد و پنجاه و پنج دینار می شده ، و بازده تومان و سه هزار و پنجاه و نه دینار عوض تیول داشته .

وبرین موجب رسوم دارد :

از بابت تیول و آقایان و مقربان ۲۵ دینار .

از بابت تنخواه مواجب همه ساله ۱۶ دینار .

از بابت برقی ۸۰۰۰ دینار .

از بابت اجاره آب ۱۸ دینار .

از بابت انعام امرا و آقایان و مقربان و سیور غالات و معافیات و مسلمیات و تخفیف واقطاع تملیک و مواجب و حق السعی عمل و جمعی که ملازم می باشند ۵۰ دینار .

از بابت تنخواه برقی و همه ساله مقربان و یساولان و بکاولان سوای قلقچیان بیوتات ۴۰ دینار .

و در مجلس بهشت آین تاج مندلیل پیچیده بی طومار بر سرمی گذارد ، و طرف دست راست بعداز وزیر غلام می نشینند .

فصل دهم در بیان شغل کلانتر اصفهان . مشارالیه از جمله اشراف و اعیان است . و شغل او اینکه کدخدایان محلات و اصناف محترف که نزد نقيب الملک اعتراض به رضامندی خود نموده ، رضانامچه را بهمراه نقيب رسانیده ، نزد کلانتر آورده ، تعلیقه باز یافت نمایند . و رؤسأ محل را نیز وزیر و کلانتر هردو مختارند که به رضامندی چهار دانگ رعیت هر محل تعیین نمایند .

و تتمه شغل کلانتر اینست که در سه ماهه اول هرسال عصیل تعیین ، و اصناف

محترفه را جمع نموده ، نزد نقیب فرستاده به تصدیق کلخدايان و سرجوقان هر صنف نتیجه^۱ خود را مشخص ، و به مهر نقیب رسانیده ، نزد کلانتر آورند . و کلانتر نتیجه^۲ مزبوره را رقم نماید که به ثبت سر رشته^۳ مخصوص مملکت رسانند . و بروات دیوانی و مواجب قابض و سایر استصوابیات مملکتی که در آن سال روی نماید بر بنیجه^۴ مزبور موافق دستور و معمول تقسیم و سویت نموده ، توجیه نامچه را به مهر کلانتر رسانیده ، از آن قرار ارباب حوالات بازیافت نمایند .

و چند نفر از ملازمان دیوانی به تابیخی کلانتر مقرر بوده که خدمات دیوانی را به تقدیم رسانند . و تمیز و تشخیص و رسیدن به گفتگویی که اصناف مزبوره و سکنه^۵ محلات در باب کسب و کار و شغل و عمل خود بایکدیگر داشته باشند ، ورفع جبر و تعدی که بایکدیگر می نموده باشند ، با اوست .

و چون وکیل رعیت است عرض مطالب ایشان به خدمت پادشاه یا به سایر ارباب اختیار ، ورفع جبر و ظلم و ستم و تعدی که بر رعایا روی نماید ، واجرای مضامین ارقام و احکامی که اصناف در باب شغل و عمل خود صادر نموده اند ، در عهد^۶ مشارالیه است . کلخدايان محلات و استدان اصناف به نصب او منصوب و به عزل او معزول می باشند ، واحدی را مدخلیتی نیست .

ومبلغ [...] از وجوهات به صیغه^۷ مواجب در وجه مشارالیه مقرر است . وسوای آن رسوم معمولی دارد که هرساله از اصناف بدستور مقرر بازیافت می نماید . و در مجلس بهشت آین طرف دست راست بعداز وزیر تفنگچی می نشینند .

فصل یازدهم در بیان شغل مستوفی قورچی است . شغل او آنست که بدستور محرر سر رشته بر نفری ، و طلب و تنخواه ، و غیت و حضور ، و تشخیص همیشه^۸ کشیک و رکابی بودن هر طایفه ، و مأمور بودن هر یک^۹ به خدمت مقرر^{۱۰} ، و به اسفار سانحه نگاهدارد . و کیفیات و طوامیر و نسخجات سان عساکر ، و هرگونه کیفیت و نسخه که محرر ان سرکار قورچی می نویسنده ، واز سرکار مزبور می گذرد ، اولاً^{۱۱} به مهر مستوفی ، وبعداز آن به مهر

وزیر می‌رسد . و در آخر هر سال نسخه بر اخراج و متوف و غیبت اسفار سانحه ، درست داشته ، به قلم سرکار جمع می‌دهد که آنچه از مواجب ایشان به جهت سرکار دیوان ضبط شود به کفایت مالیات دیوانی بازیافت و ضبط نمایند .

واز تعیین مواجب و انعام تیول از قرار تومانی یکصد دینار و از تنخواه برائی و همه سانه بیست و پنج دینار رسوم در وجه او مقرر ، و مواجب او مبلغ پنجاه تومانست .
وچهار نفر محترم ملازم دیوانی دارد .

و در مجلس بهشت آین طرف دست راست بعداز وزیر توپخانه می‌نشینند .

فصل دوازدهم در شغل مستوفی سرکار غلام و تفنگچی . شغل و رسوم هردو بدستور مستوفی قورچی است . و استیفای سرکار توپخانه همیشه با مستوفی غلام بوده که به همین مبلغ سی تومان مواجبی که داشت آن خدمت را هم به تقدیم می‌رسانید .
وچهار نفر محترم در هردو سرکار ملازمند .

و در مجلس بهشت آین در طرف دست چپ بعداز ناظر دفترخانه می‌نشست .

فصل سیزدهم در بیان شغل مستوفی سرکار توپخانه مبارکه که شغل و رسوم و مواجب او بدستور مستوفی غلام است .

فصل چهاردهم در بیان شغل ضابط دوشلک و کیل . خدمت او آنست که ارقام واحکام تیول و همه ساله و تنخواه و انعام امراء و مقربان و آقایان و سیور غلات و معافیات و مسلتمیات و اجارات و انعام جمعی که ملازم نباشند ، و اقطاع تمیلیک و ارقام و احکام منصب عمّال که از دفتر می‌گذرد به او می‌رسد . دوشلک و کیل که باید به جهت دیوان ضبط شود آنچه را نقد می‌گیرد ابواب جمع اوست که در سال به ده نیم او حساب ، و بذیاد و کم رجوع می‌شود ، و آنچه را سند از مؤذیان می‌گیرد با تحقیق پیروی نموده داخل نسخه می‌کند ، از سرکار خاصه تنخواه ارباب حوالات می‌نمایند . و آنچه دوشلک و کیل شود ده نیم آن به صیغه رسوم متعلق به اوست .

و در ازمنه سابقه مواجبی نداشت ، نهایت در زمان شاه سلطان حسین مبلغ پنجاه

تومان مواجب در وجه او مقرر شد.

و در مجلس بهشت آین بعداز مستوف قورچی می نشینند.

فصل پانزدهم شغل مستوفی اصفهان. آنست که حواله و اطلاق وجوهات و محصولات بعداز رقم وزیر اصفهان، و تتفیع و تشخیص محاسبات رعایا و مؤذیان وجوهات و محصولات بعداز رقم وزیر اصفهان، و تتفیع و تشخیص محاسبات رعایا و مؤذیان وجوهات دیوانی ضبطی وزیر مزبور، مختص مشارالیه است. [وبدون مهر او] دادو ستد وجوهات و محصولات نمی شود. و محاسبه کل رعایا و مؤذیان بعداز تشخیص تسعیر قوس هرسال که عمال و مأمورین موافق دستور و معمول مشخص نموده باشند در دفتر مفروغ و مفاصا حساب به مهر مستوف به مؤذیان داده می شود. و نوشتن طوامیر توجیه مرد الاغ دار و بیلدار و نظایر آن که بر سر جمع باید تقسیم شود، آن نیز در دفتر اصفهان از قرار استاد حسابیه که به رقم وزیر دیوان اعلی رسیده باشد نوشته، به سرکار خاصه رسانیده، اگر سخن حسابی و دقت دفتری داشته باشد مستوف خاصه به عمل می آورد.

و در مجلس بهشت آین به طرف دست راست بعداز ضابطه دو شلک و کیل می نشینند.

ومبلغ شخص و پنج تومان مواجب دارد. و رسوم او براین موجب می شود.

فصل شانزدهم در شغل ملک الشعرا. خدمت او اینکه هرسال که تحویل آفتاب به حمل می شود باید پیشتر قصیده ای در مدح و ثنای پادشاه یا در تعریف بهار گفته باشد، و آن روز که عید نوروز است بیاورد، و در مجلس عام در خدمت اقدس بخواند، و بهجهت ابنیه و عمارت پادشاهی که تازه احداث می شود تاریخی بگوید. و مثنوی و قصیده که در هر باب امر اشرف صادر شود در شلک نظم کشیده رساند.

ومشارالیه از جمله ندیمان پادشاه می باشد.

و پنجاه تومان مواجب و نه ماهه تیول و همه ساله از میدان عربان و کاشان و غبره در وجه او مقرر است.

و در مجلس بهشت آین در طرف دست چپ بعداز داروغه دفترخانه همایون می نشینند.

باب پنجم در بیان شغل و خدمت مقرر بانی که لقب مقرب الحضرة مختص ایشان بود،
و این باب مشتمل است بر شش مقاله:

مقاله اول در بیان شغل و خدمت آنانی که در مجلس بهشت، آین می نشستند. و این
مقاله مشتمل است بر دو فصل:

فصل اول در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة العالیة ناظر دفترخانه همایون اعلی.
شغل مشارالیه آن بود که ارقام ملازمت و احکام هر منصب و هر خدمت و سیور غالات و
معافیات و وظایف و مدد معاش و تنخواه و همه ساله و تیول امرا و عساکر و آنچه از دفتر
می گذشت ضمن آنها به مهر او می رسید. و افراد محاسبات عممال و مؤذیان کل مالک محرosome را
بایست تصمیح نموده خط بگذارد.

و در بعضی از منه یک نفر نویسنده بوده، و در بعضی از منه هشت نفر نویسنده
داشته که حسب الصلاح ناظر ارقام و احکام همه ساجلات و تنخواه و تصدیقات وغیره که
از سرکارات می گذشت ایشان نیز ثبت نموده، خط می گذاشتند، و یک نفر دیگر در حین
گذشتن محاسبات و ارقام و احکام و تصدیقات بعد از تصمیح «به نظر رسید» می نوشت.
ومبلغ ۲۵ تومان و ۶۸۲۱ دینار بر آوردی تیول و صد تومان مواجب و بدین موجب:

از بابت امراء و مقربان و آقایان،

از بابت عساکر ۴۰۰۰ دینار،

تیول اصل جمع امراء ۷۱۰۰ دینار، برآتی ۲۰۰۰ دینار،

همه ساله امراء وغیره ۴۰۰۰ دینار،

دفعه از قرار مواجب و انعام و تیول ۵۰ دینار،

دفعه از همه ساله و برآتی ۲۰ دینار،

از بابت مواجب و حق السعی عممال و معاف و سیور غال و انعام امراء و جمعی که ملازم

دیوان باشند ۱۴ دینار،

از بابت اجرات ۱۴ دینار و دو چارک،

رسوم در وجه او مقرر بود.

و در مجالس باتاج و طومار در طرف دست چپ بعداز قورچی رکاب می نشست.

فصل دوم در بیان شغل مقرب الحضرت العلیة العالیه داروغه دفترخانه . شغل او آن بود که عمله دفترخانه از عزب و فراش و کلید دار و سقا تابین او می باشند . و آنچه از ارقام و احکام و پروانجات که از دفتر می گذشت و در هر باب صادر می شد ضمن آنها به مهر او می رسید . و وصل ارقام و احکام و نسخجات نقل جمع را که به عمال ولایات داده می شد، مهر می کرد .

وازقرار رقم از منه سابقه احضار مؤذیان محاسبات به عهده او بود که به موجب تعليقہ خود احدی از عمله دفترخانه را محصل نموده ، مؤذی محاسبه را یا وکیل اورا احضار نموده که مستوفیان محاسبه اورا تنقیح دهند .

و تعیین و عزل عمله مزبوره به تصدیق او و ناظر دفترخانه و تجویز عالی جاه مستوفی الملک می شده .

ومبلغ پنجاه و هشت تومان و هشتزار و کسری مواجب و تیول داشته . بعداز آن تیول بسطام آقای داروغه دفترخانه زمان گیتی ستانی که برآورده آن قریب به دویست تومان می شده به او داده شده بود .

هفتاد و سه تومان و هفتزار و چهارصد و سی دینار رسوم محلی براین موجب داشت که از مؤذیان بازیافت می نمود :

از بابت امراء و مقرّبان و آقایان به قرار تومانی : تیول ۷۵۰۰ دینار ، برانی ۲۰۰۰ دینار ، همه ساله ۵۰۰ دینار .

از بابت انعام امراء و جمعی که ملازم نباشند و سیور غال و معاف و مسلمی و اقطاع تمییک به قرار تومانی ۱۷ دینار .

از بابت اجرات ۵۰۰ دینار .

از بابت تخرّاه یک ساله امرا و مقرّبان و آقایان به قرار تومانی ۲۰۰۰ دینار .

تیول ۷۵۰۰ دینار . همه ساله ۵۰۰ دینار . برانی ۲۰۰۰ دینار .

ودر مجلس باتاج و طومار بعداز مستوفی غلام طرف دست چپ می نشست .
مقاله دوم در بیان شغل آنانی که در مجلس بهشت آین می ایستادند ، سوای تو شمال باشی
که مقرب الخاقان بود و می ایستاد ، و در باب سیّم در تحت اسم جمعی که مقرب الخاقان بودند
مرقوم شده . واين مقاله مشتمل است بر سه فصل :

فصل اول مقرب الحضرة العلية سفره چی باشی . شغل او آن بود که در سفر
و حضر و در مجالس حاضر باشد ، و در وقت طعام و شبلان سفره را در خدمت پادشاه بزمین
گسترد ، و به آداب تمام به دوزانو نشسته خدمت مرجوعه به خود را به تقدیم بماند .
وتاج و طومار نیز بر سر می گذاشت .

ومبلغ ۳۶۰ تومان و ۵۸۰۰ دینار مواجب و تیول در وجه او مقرر بوده .

فصل دوم مقرب الحضرة العلية جلوه دار باشی . شغل او آن بود که باید در
سفر و حضر و در وقت سواریهای پادشاه حاضر باشد ، و لمحه ای غافل نشود . و کتلهای
خاصه را که حاضر ساختند اسبی که پادشاه سوار می شود جلو آن اسب را نگاهدارد ،
تا پادشاه به دولت و سعادت سوار شود .

ودر مجلس بهشت آین باتاج و طومار پایین دست مین باشیان تفنگچی می ایستاد .

ومبلغ ۱۲۸ تومان و ۷۲۰۰ دینار مواجب و تیول در وجه او مقرر بوده .

فصل سیّم مقرب الحضرة العلية مهمندار باشی . شغل او آن بود که از
هروایتی که ایلچی و میهانی به درگاه معلی می رسید ، بایست او با وزیر و کلاتنر اصفهان جا
و مکان به جهت نزول ایشان معین گردانند ، و ایشان را استقبال نموده بدان منزل فرود
آورند ، و اخراجات ایشان را برآورده ، و نفری ایشان را به شماره درآورده به عالی جاه وزیر
دیوان اعلى عرض ، و از هروجه و هر مبلغ که مقرر شود خواه خام و خواه پخته و خواه نقد
در عهده مهمندار باشی مشارالیه است که بازیافت ، و وصول و واصل میهانان سازد .

ودر وسط مجلس بهشت آین باتاج و طومار نزدیک بساوان صحبت می ایستاد .

ومبلغ [...] تومان مواجب و شش ماهه تیول در وجه او مقرر و از آن جمله بیست و
هشت تومان و چهار هزار و هشتصد و نود دینار همه ساله بوده .

مقاله سیم در بیان شغل آنانی که ایضاً از جمله مقیمان مجلس بهشت آین بودند. و این مقاله مشتمل بر نه فصل است:

فصل اول در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة داروغه اصفهان^۱. مشارالیه از جمله مقریانست لیکن جزو عالی جاه دیوان بیگی بود. و خدمت مزبور اکثر اوقات به والیزادگان گرجستان مرجع و مفوض می‌گردید. و شغل مشارالیه اینکه اصل شهر و خارج شهر را محافظت می‌نمود که احدی مرتكب و پیرامون خلاف حساب و ظلم و نزاعی نگردد، و امور خلاف شرع و فاحشه و شراب و قار و سایر امور نامشروع را قدغن می‌نماید که کسی مرتكب نشود. و هرگاه احدی مرتكب می‌گردید اورا تنبیه و منع و زجر بلیغ، و فراخور و تقصیر و قدر استطاعت مجریه از مجرمان بازیافت می‌نمود.

و شبها بعداز آنکه ساعت بخوبی گذشت او لا ساعتی در درب قیصریه توقف، و بعداز آن با جمعی از توابین خود سوار شده، هرشب یک سمت شهر را خود، و سمت دیگر را احداث با توابین می‌گردیدند، وقت نقاره سحر مراجعت می‌نمودند.

و معمول بود که از سرکارات قورچی و غلام و آقایان و تفنگچی و توپچی جمعی به تابینی او مقرر بوده، حسب الصلاح مشارالیه به خدمات قیام نمایند. و جماعت مذکوره را به نحوی که مناسب و ضرور می‌دانست به سرکردگی شخصی از ایشان که اورا سردهسته می‌نمایند در هر محله‌ای از محلات شهر تعیین می‌نمود که روز و شب در آن محله بوده به محافظت و محارست قیام نمایند که کسی مرتكب ظلم و خلاف حساب و نامشروعی نگردد. و آنچه در آن محله به وقوع رسید چگونگی آن را به عرض داروغه رساند که او تمیز و تشخیص و بازخواست نماید. و هرشب با جماعت دسته خود آن محله را گردش نمایند.

و چنین دستور بود که دعواهای کم تابعج تومان و ده دوازده تومان را اعم از آنکه در اصل شهر یادهات بوده باشد، داروغه فیصل دهد. و زیاده بر این را دیوان بیگی احضار و قطع و فصل کند.

۱- جغرافیای اصفهان تحویل دار، ص ۱۲۵.

ونیز معمول بوده که اگر احدی در حبس داروغه یا عسس فوت شود، اگر دوستان پادشاهی باشد به عالی جاه دیوان بیگی اعلام، و حسب التعليقة دیوان بیگی غسال باشی ملاحظه نموده، اگر اثر ضربتی نداشته باشد نوشته از غسال باشی گرفته، مرخص می‌شدند که دفن نمایند. و چنانچه اثر ضرب داشته باشد، اعم از آنکه دوستان شاه یا غیر آن بوده باشد، عالی جاه دیوان بیگی به حقیقت می‌رسیده بعداز ملاحظه و عرض غسال باشی، اگر بجهت حسابی مقتول نموده بودند به خدمت اقدس عرض نموده بازخواست می‌شد. و ضابطه کلیه و فرق فیابین دیوان بیگی و داروغه آنست که آنچه را داروغه دخل تواند نمود دیوان بیگی دخل می‌تواند کرد، بعداز آنکه به دیوان بیگی رسید داروغه را در آن دخل نیست^۱.

و احداث^۲ که به اصطلاح اورا «میر شب» خوانند جزو داروغه است. واو نیز باجمعی که با خود دارد شبهای در محلات می‌گردید که دزدی که در محلات واقع شود در روز به عرض داروغگان رساند. و در جائی که دزدی واقع می‌شد مالی که میر شب بدست می‌آورد بعداز برداشتن دو دانگ از مال که موافق معمول متعلق به او بود، تتمه مال را که چهار دانگ بوده باشد می‌باشد به اطلاع دیوان بیگی و داروغه و صاحب مال رساند. و اگر دزد را بدست نیاورده باشد از عهده غرامت مال دزدی از عین المال خود بیزون آید.

و در ازاء خدمت مزبور مبلغ ۳۰۰ تومان تبریزی به صیغه «مرسوم داروغگی از وجوه صادر مملکت در وجه مشارالیه مقرر بود که عاید او گردد. و طریقه بازیافت آن به این نحو بود که نویسنده‌ای از جانب وزیر و نویسنده‌ای از جانب کلانتر درخانه مشارالیه می‌بود که سر رشته بر بازیافت وجوه جرایم نگاه می‌داشت، و در آخر سال برآورده نموده، اگر معادل سیصد تومان شده بود فهو المطلوب، و اگر منكسری داشت وجه منكسر را عممال اصفهان داخل طومار صادر مملکت آن سال نموده به داروغه از دفتر جزو اصفهان

۲ - تذکرة الملوک، ص ۴۸.

۱ - تذکرة الملوک، ص ۴۸.

تنخواه می دادند . واگر زاید بروجه مزبور به عمل آمده بود به اسم او ابواب جمع و تنخواه ارباب حوالات دیوانی می نمودند .

و در این ایام چون وجوده صادر مملکت به مبلغ معین در دفتر جزو اصفهان در تحت مالیات دیوانی ابواب جمع ارباب و رعایا شده . لهذا وجه مزبور تنخواه داده خواهد شد . و در مجلس بهشت آین با تاج و طومار در وسط مجلس مابین کارخانه آقاسیها و پسولان صحبت می ایستاد .

فصل دوم در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة العالیة داروغه فراشخانه . شغل او آن بود که در سفر و حضر در مجالس خاص و عام حاضر باشد ، و تحفه و پیشکشی که به مجلس می آوردند از گُل وغیره بدست می گرفت و می برد . و در خدمت پادشاه بزرگ مین می گذاشت . و در مجلس بهشت آین با تاج و طومار می ایستاد .

و مبلغ ۱۰ تومان و ۷۵۶۰ دینار مواجب و برآورده تیول ، و ندو پنج تومان و کسری از خیاطان و نقاشان وغیره براین موجب رسوم در وجه او مقرر بود :

رسوم موافق زمان جنت مکان ، دفعه از اصناف مزبوره و در عوض آن ندو پنج تومان از دفترخانه می گرفته اند خیاطی ، نقاشی ، جیق بافی ، نوار بافی و طناب بافی ، شلیطه بافی ، چباغی ، شماعی ، خراطی ، دباغی ، قصاری ، دقاقی ، جولاھی ، شعر بافی ، قالی باقی ، دلالی قالی ، کیالی ، ... ، پینه دوزی ، سفره دوزی ، ریخته گری ، حمالی ، علاقه بندی ، حلاجی .

دفعه از بابت آنچه مصالح از خانه بر محل برات نماید رسم التحصیل آن تعلق به او دارد .

از بابت آنچه به انعام دهنده ۱۱۰۰ دینار ، مقرر ارشد داروغه چهار هزار دینار .

فصل سیم در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة العالیة دواتدار مهر بزرگ .

شغل او این بود که پر انجات و احکام و نشان و شجرات وغیرهم را بعد از آنکه از دفاتر می گذشت و مقرب الخاقان منشی الممالک طغرا می کشید ، بر کیسه گذاشته به مهر اقدس می داد . و مشارالیه در سلک قورچیان می بود .

ومبلغ ۷۴۱ تومان و ۰ دینار مواجب و به قید حسب الالکا تیول داشته که برآوردي آن مبلغ ۲۴ تومان و ۱۴۳۶ دینار می شده و براین موجب رسوم داشته : از بابت تیول همه ساله امراء و برائی : تیول امراء واصل جمع ۲۵ دینار، همه ساله و تیول برآوردي به قرار تومانی ۱۶ دینار، برائی از قرار تومانی ۸۰۰۰ دینار . از بابت مواجب و حق السعی عمال و سیور غالات ومعاف و اقطاع تملیک و انعام امراء و جمعی که غلام نباشند به قرار تومانی ۵۰ دینار .

از بابت اجرات محال و وجوهات دیوانی ۱۸ تومان و ۶۰۰ دینار .

ودر مجلس بهشت آین بعداز قورچیان یراق باتاج و طومار می ایستاد .

فصل چهارم در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة العالیة دواندار مهر انگشت آفتاب اثر . شغل مشارالیه آنکه ارقام بالمشافهه و بیاضی و دقتری که از سرکار خاصه می گذشت و عالی جاه مجلس نویس طغرا می کشید . و فصول هر کس که به جواب می رسید ، در کیسه گذاشته سر آن کیسه را خود مهر نموده به اندرون حرم می فرستاد که به مهر اقدس محلی گردد . و بعداز آنکه کیسه از مهر بر می آمد هر رقم و فصوی را به صاحبانش می رسانید .

ومشارالیه در سلکت قورچیان ملازم .

ومبلغ ۳۰ من تبریزی مواجب و تیول داشت که برآوردي آن چهل و سه تومان کسری می شد .

ودر مجالس باتاج و طومار در صفت قورچیان یراق پهلوی دواندار مهر بزرگ که قدیمی است می ایستاد .

ودر پیچی ثیل سنه ۱۱۱۷ زمان شاه سلطان حسین رقی صادر نمود که از برآوردي تیول و مواجب و حق السعی عمال از قرار تومانی یکصد دینار رسوم بازیافت نماید ، و قبل از این معمول نبود . و از اجرات محال خاصه همان هیجده دینار و یک دانگ و نیم رسوم قدیمی را بازیافت می نمود .

فصل پنجم در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة العالیة مین باشی غلامان جزایری .

شغل او اینکه درسفر و حضر بایست همیشه در رکاب ظفرانتساب حاضر باشد . و شبهای باتوابین خود به نوبه به کشیک آمده به خدمت کشیک قیام نمایند . و مواجب او و توابین او ازقرار تصدق و تجویز عالی جاه قوللر آقاسی بعداز آنکه به رقم عالی جاه وزیر دیوان اعلیٰ رسیده باشد داده می شد .

ومبلغی مواجب و تیول در وجه او مقرر بود .

و در مجلس بهشت آین باتاج و طومار بعداز ایشیک باشی حرم می ایستاده .

فصل ششم در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة العالیة مین باشیان تفنگچی قلچی چلو . شغل مشارالیها آن بود که درسفر و حضر همه جا در رکاب ظفرانتساب حاضر ; و در خدمت باشند ، و شبهای نوبه به کشیک آیند ، و در قورقها نیز همراه عالی جاه تفنگچی آقاسی باشند ، و به خدمت متعلقه " به خود اقدام نمایند .

و در مجلس بهشت آین باتاج و طومار بعداز مین باشی ملازمان می ایستادند .

ومبلغی مواجب و تیول در وجه ایشان مقرر بود .

فصل هفتم در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة العالیة مین باشی تفنگچی اصفهان . خدمت او آن بود که بایست همیشه در دارالسلطنه اصفهان بوده باشد ، خصوصاً وقتی که پادشاه درسفر باشد ، و شبهای درکشیک دولتخانه مبارکه باتوابین خود حاضر شوند ، و روزها نیز حاضر باشند .

و مواجب توابین او بعداز تصدق و تجویز عالی جاه تفنگچی آقاسی که به رقم وزیر دیوان اعلیٰ رسیده باشد داده می شد .

و در مجلس بهشت آین بعداز مین باشیان تفنگچی مزبوره باتاج و طومار می ایستاد .

فصل هشتم در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة العالیة میراب دارالسلطنه اصفهان . از جمله مقربانست . و خدمت مشارالیه این بود که در شب نوروز قدغن و تأکید نماید که رعایا مادیها و انوار و جداول متعلقه " به خود را به دستور مقرر و معمول تنقیه نمایند ، و آب زاینده رود را در عرض سال به تمامت محال که حقایقه دارند به نوبه و رسیدی که از

قدیم الابّام الی الآن معمول و مستمر است به هر محل رسانیده که از اقویا برضعفا جبری و تعدی و ستم شریکی واقع نشود . و تعیین مادی سالاران بهجهت مادیهای رودخانه^{زرننه} رود به عهده^{مشارالیه} بود ، و به نصب او منصوب و به عزل او معزول می باشند . و هرگونه دعوا فی و گفتگویی که در باب آب زاینده رود احدی می داشت تمیز و تشخیص آن در عهده^{مشارالیه} بود . وبعضی اوقات در باب بعضی از دعاوی کلیه^{اربابان و رعایا} که حسب الامر الاعلی مقرر می شد با وزیر دیوان اعلی مأمور می ساخت . وزیر و کلانتر و مستوفی اصفهان نیز به اتفاق مشارالیه^{ها} به محال رفته جوی و جدول و نهر و مادی و تشخیص حقابه^{هر محل را} از روی دفاتر دیوانی نموده ، به شعور و صواب دید یکدیگر مقررون به حق و حساب و معمول واستمرار سنت بود قطع و فصل دعاوی می نمودند ، و بر طبق آن ارقام و احکام بسیاری صادر گردیده معمول و مستمر است .

و سوای رسوم معمولی که در جزو از رعایا ، هر محل به علت خاک آب و دون آب بازیافت می نمود ، قدری هم نقدا جنساً از سرکار خاصه^{شریفه} در وجه مشارالیه مقرر بود که هرساله از دفتر بازیافت می کرد .

و در مجلس بهشت آین باتاج و طومار می ایستاد .

فصل نهم در بیان شغل مقرب الحضرة العلیة العالیة ناظر دواب . شغل او این بود که به اتفاق امیر آخر بآشور باشی صحراء در نسق قورقات و مرانع ایلخیان و سان ایلخیها و نتاج و تصدیق خدمت و ملازمت امیر آخر بآشوران و بلوك باشیان و سایر عمله^{ایلخی} صحراء شریکند ، و ضبط سروشته^{گله} بانان و داد و ستد محالی که بهجهت اخراجات ایلخیان و مرسوم عمله^{ایلخی} به همه ساله مقرر بود مختص مشارالیه بود ، واحدی را دخلی در ان نبوده . و تمغای نتاج ایلخیان و شتران عروانه و گوسفندان به عهده^{ایشیک آقاسی} باشی و امیر آخر بآشور باشی ایلخی و ناظر دواب و مشرف ایلخی بود .

و یکصدد پنجاه تومان مواجب و از ابتیاع جل و براق طوایل بابا شیخ علی ده نیم معمول ، و از جمله^{ده} نیم ده یک^ث رسوم داشته .

و با تاج و طومار بعداز مین باشی تفنگچی اصفهان در مجلس بهشت آین می ایستاد.
 مقاله چهارم در ذکر شغل قورچیان برآق وغیره سوای قورچی رکاب که در باب
 سیم در تحت جمعی که ملقب به لقب مقرب الخاقان بودند نوشته شد . شغل تنمه دیگر
 به یک نخواست که به مناسبت سپرده از اسلحه ویراق داشتند که در مجالس و سواریها و
 اسفار سانحه بایست همگی حاضر و همراه داشته باشند ، و در وجه هر یک مواجب به عنوان
 مختلف مقرر بود . و این مقاله مشتمل است بر دو مقصد :

اول مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی شمشیر .

دوم مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی صدق .

سیم مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی تیر و کمان .

چهارم مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی ششپر .

پنجم مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی خنجر .

ششم مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی زره .

هفتم مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی سپر .

هشتم مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی تفنگ .

نهم مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی مزاداق .

دهم مقرب الحضرة العلیة العالیة قورچی نجق .

مقصد دوم آنانکه مقرب الحضرة نبودند و در رتبه کمتر از قورچیان فوقند بدین ترتیب :

اول قورچی کفش .

دوم قورچی نیزه .

سوم قورچی چتر .

چهارم قورچی قلیون .

پنجم قورچی صندلی .

ششم قورچی چوگان .

هفتم قورچی جریده^۱.

مقاله^۲ پنجم در بیان شغل و خدمت صاحب جمعان بیوّات که مقرب الحضرة بودند سوای صاحب جمع خزانه عامله و قورخانه که در باب سیم در تحت جمعی که ملقب به لقب مقرب الخاقان بودند نوشته شده . شغل تتمه دیگر شبیه به یکدیگر است ، و به مناسب هر یک تحولی و خدمتی دارند ; و در وجه هر یک به عنوان مختلف رسوم مقرر است . و مواجب و تیول آنها به شرحیست که بعد از اسم هر یک نوشته شده^۳ :

اول مقرب الحضرة العلیة العالیة فراش باشی که مبلغ هفتاد تومان و سه هزار و چهل و یک دینار مواجب داشته .

دوم مقرب الحضرة العلیة العالیة شیره چی باشی که مبلغ صد تومان مواجب و ۱۲ تومان انعام همه ساله در وجه او مقرر بود .

سیم مقرب الحضرة العلیة العالیة رکاب دار باشی که مبلغ ۴۸۹ تومان و ۱۰۰۶ دینار مواجب و ۵ تومان انعام همه ساله در وجه او مقرر بود .

چهارم مقرب الحضرة العلیة العالیة کتاب دار باشی که مبلغ پنجاه تومان در وجه او مقرر بود .

پنجم مقرب الحضرة العلیة العالیة قیچاچی باشی که ۴۵ تومان مواجب و تیول دارد که برآورده شماهه او و طلب دفتری ۱۱۷ تومان و ۱۵۸ دینار می شود .

ششم مقرب الحضرة العلیة العالیة ملک التجار مالک محروسه و صاحب جمع قیچاچخانه خاصه و خیاطخانه که مبلغ ۴۰ تومان در وجه او مقرر بوده .

هفتم مقرب الحضرة العلیة العالیة آب دار باشی که مبلغ ۸۷ تومان ۶۰۰۰ دینار مواجب و برآورده تیول در وجه او مقرر بود .

هشتم مقرب الحضرة العلیة العالیة قهوه چی باشی که مبلغ پنجاه تومان مواجب و دوهزار من گندم به وزن شاه هرساله به صیغه انعام در وجه او مقرر بود .

۱ - شماره های نهم و سیزدهم در نسخه دیله نمی شود .

۲ - سازمان ص ۸۷ .

دهم مقرب الحضرة العلیة العالیة زیندار باشی که مبلغ ۲۰ تومان مواجب و تیول داشته که برآورد آن مبلغ ۶۰ تومان و ۵۸۴۸ دینار می شود .

یازدهم مقرب الحضرة العلیة العالیة شربت دار باشی که مبلغ ۳۴ تومان و ۶۹۰۰ دینار تومان مواجب در وجه او مقرر بوده .

دوازدهم مقرب الحضرة العلیة العالیة مشعل دار باشی که مبلغ دوازده تومان مواجب در وجه او مقرر بوده .

چهاردهم مقرب الحضرة العلیة العالیة حویج دار باشی که مبلغ ۱۵ تومان مواجب در وجه او مقرر بوده .

پانزدهم مقرب الحضرة العلیة العالیة نقاش باشی که مبلغ ۳۰ تومان تبریزی انعام همه ساله از داروغگی ارامنه اصفهان در وجه او مقرر بود که به علت مواجب طلبی نماید .

شانزدهم مقرب الحضرة العلیة العالیة صاحب جمع شترخان که مبلغ بیست تومان مواجب در وجه او مقرر بوده .

هفدهم مقرب الحضرة العلیة العالیة انبار دار باشی که مبلغ دوازده تومان در وجه او مقرر بوده .

مقاله ششم در بیان شغل و خدمت توابین عالی جاه ایشیک آقامی باشی دیوان اعلی .

و این مقاله مشتمل بر دو مقصد است :

مقصد اول آنان که مقرب حضره العالیه اند . و جای ایشان سوای قاپوچی باشی در وسط مجلس بهشت آین می باشد . و این مقصد مشتمل بر سه فصل است :

فصل اول در بیان شغل یساولان صحبت اکثر ایشان امر ازاده و معتبرتر از ایشیک آقامیان دیوان اعلی بودند . شغل ایشان اینکه باید در سفر و حضور و مجالس حاضر و در خدمت باشند ، و در تعیین هر یکی از صحبت یساولان و ایشیک آقامیان دیوان اعلی اورا در مجلس حاضر ، و به خدمت اقدس عرض می نمود . بعد از آنکه پادشاه آن خدمت را شفقت می فرمودند ، اورا در حضور پادشاه درازمی کرد و به آن دکنک مر صعی که در دست داشت

سه دفعه چوب طریق می‌زد. بعذار آنکه بر می‌خواست دکنک دیگر بدست او می‌داد، آن دکنک را گرفته می‌بوسید به این معنی که به خدمت مزبور سرافراز گردید. و در مکان معیتی که می‌دارند عالی‌جاه مشارالیه او را بازمی‌داشت، و تصدیق و تجویز خدمت و مواجب ایشان به عالی‌جاه مشارالیه است. و به عرض و تصدیق او منصوب و معزول می‌گردند.

ودرایام گبئیستان سه نفر بودند که قائم مقام عالی‌جاه ایشیک آقاسی باشی بودند، و در مجالس خلوت خدمت می‌نمودند. و چند نفر نیز یساول نظر بودند که هر وقت پادشاه از حرم بر می‌آمدند، در هر جا که بودند در نظر حاضر به خدمات مرجوعه اقدام می‌نمودند. و بعداز آن خدمت مزبور متروک شد. و درایام سلاطین دیگر یساولان صحبت از سه نفر تجاوز نموده، درایام شاه سلطان حسین به سی و پنج نفر رسید.

ودر حضر به نوبه به کشیک حاضر، و در سفر همگی می‌باشد در رکاب، و همه شب در کشیک حاضر باشند. و به خدمات و اسفار دیگر نیز مأمور می‌گردند.

واکثر مبلغ سی تومان مواجب و تیول داشته، و بیشتر و کمتر نیز بود.

ودر مجلس بهشت آین باتاج طومار می‌ایستادند.

فصل دوم در بیان شغل ایشیک آقاسیان دیوان. خدمت مجلس را مشارالیهم می‌گردند.

جماعت مزبوره از بیگزادها و آقایان معتبر بودند، هر یک که لیاقت و قابلیت خدمت حضور داشت ایشیک آقاسی می‌نمودند. و در سفر و حضر و مجالس باشد حاضر باشند.

و به خدمات دیوانی و اسفار نیز مأمور می‌گردند. و به خدمت کشیک بدستور یساولان صحبت اقدام می‌نمودند. و تصدیق مواجب و خدمت وامر و نهی ایشان با عالی‌جاه ایشیک آقاسی باشی دیوانست.

و بعضی از ایشان مبلغ سی تومان مواجب و تیول، و برخی بیشتر و کمتر نیز داشتند.

وجیره^۱ ایشان دستور معینی دارد که از مشرفان ظاهر می‌شود.

و در مجلس بهشت آین با تاج و طومار می‌ایستادند.

فصل سیّم در بیان شغل قاپوچی باشی دیوان. مشارالیه جمعی از قاپوچیان تایین دارد،

امر ونهی ونظم ونسق درب دولت خانه میدان وپای کشیک خانه و سمت مطبع و سمت چهار حوض وعلی قاپو و روزهای مجلس در هر عمارتی که پادشاه مجلس می فرمودند باقاپوچی باشی وساير قاپوچیان بود . و مشارا لهم باتوابین می بايست درسفر وحضر در رکاب ظفر انتساب حاضر باشند ، وبخدمات اشتغال نمایند . وقاپوچی باشيان را به خدمات واسفار نيز [مامور] می کردند ، و اواتابين تعين می نمود ، و خود متوجه آن خدمت می شد . وقاپوچی خلوت نيز على حلة بود . و تصدقیق خدمت ومواجب وامر ونهی ايشان باعالی جاه ايشیک آفاسی باشی دیوان بود .

مقصد دوم در بيان شغل آنانی که مقرب الحضرة نیستند، و توابین عالی جاه ايشیک آفاسی باشی دیوان و مقرب الخاقان ايشیک آفاسی باشی دیوان [اعلی] و مقرب الخاقان ايشیک آفاسی باشی حرمند ، و این دو فصل است :

فصل اول در ذکر يساولباشيان وغيره . يساولان توابين عالی جاه ايشیک آفاسی باشی دیوان اعلی اند ، و ايشان دو صنفند همیشه کشیک وسفری .

شغل همیشه کشیکان اينکه شهبا و روزها کشیک درسفر وحضر در دولت خانه به کشیک قیام می نمایند ، و به تابینی عالی جاه دیوان بیگ مقرر ، و به خدمت احضار ، و سایر خدماتی که رجوع نماید به تقدیم می رسانند . سوای مقدمه تشخیص قتل که به عهده جماعت آجر لوکه درسلک قورچیان ملازم بودند می شد . و به طایفة دیگر مرجوع نمی گردید . و شغل سفرکشان اينکه بدستور سایر عساکر به اسفار مأمور می گردیدند ، ومواجب ايشان بعداز رسیدن نسخه و تصدقی حضور از سرداران به موجب کیفیات دفتری که به تجویز ايشیک آفاسی باشی و رقم عالی جاه وزیر دیوان اعلی رسیده باشد تنخواه و تصدقی داده می شد . و خدمت مزبور مخصوص ايل وايماق بوده ، و هرتيره وايماق يساولباشی على حلة داشت .

و آنچه همیشه کشیک بودند کشیک باشی داشتند که يساولباشی و کشیک باشی در کشیک خانه عالی جاه دیوان بیگ می ایستادند . و خدمت احضاری که بهم می رسید

به تصدیق ایشان به عهده^۱ یساولان تعلیقه و حکم می‌نوشته‌اند که افراط و تفریطی در ارجاع خدمات واقع نشود. و تنخواه و تصدیق همیشه کشیکان را نیز کشیک نویس تصدیق می‌نموده.

فصل دوم در شغل ایشیک آقاسیان حرم محترم. هریک از ایشان در روز کشیک خود در درب دولت خانه حاضر می‌شدند، وجیره و مواجبی داشتند، و تایین مقرب الخاقان ایشیک آقاسی باشی حرم بودند، و به امر و نهی او خدمت می‌کردند، و به تصدیق و به تجویز او بعداز آنکه کیفیت ایشان به رقم عالی‌جاه وزیر دیوان اعلیٰ می‌رسید تنخواه و مواجب داده می‌شد.

باب ششم در ذکر شغل اصحاب دفترخانه^۲ همیون اعلیٰ وغیزه ، ارباب قلم و وزراء وغیرهم . و این باب مشتمل بر چهار مقاله است :
مقاله اول در بیان شغل اصحاب دفترخانه که مجلس نشین نیستند . و این محتوى
برده فصل است :

فصل اول در بیان شغل صاحب توجیه . شغل او آنست که با کل ارباب قلم سرکارات خرج هم قلم ، و هر قسم داد و ستدی که در دفترخانه شود باید به خط و مهر او برسد . و دوازده نفر محرز داشته که هریک از آنها سر رشته بر طلب و تنخواه و انعام و همه ساله و تیول و سیور غالات و معافیات بیگلر بیگان و حکام و سلاطین و سایر عساکر منصوره نگاه می‌داشتند . و کل ارقام و احکام و پروانجات مناصب دیوان اعلیٰ و ملازمت و تیول و مواجب و همه ساله و معاف و سیور غال و وظایف و امثال آنها ، اعم از آنکه از دفتر دیوان یا خاصه یا ارباب التحاویل وغیره گذشته باشد ، باید به ثبت سرکار مذبور برسد .
و کل محاسبانی که در دفتر نوشته شود سوای محاسبه^۳ صاحب جمعان بیوتات معموره و تحويل داران عمارات و امیر آخران وغیره که متعلق به سرکار ارباب التحاویل است ، و در باب صدور ارقام و احکام واستمرار حاجات و مستمریات و طلب و تنخواه عساکر وغیره و هر کیفیتی که از سرکارات در جواب حقیقت وزیر دیوان اعلیٰ نویسنده ، باید به تصدیق سرکار مذبور برسد . و دستور العمل رسومات ارباب مناصب با اوست .

و هریک از ارباب مناصب که معزول یا متوفی می‌شدند ضبط سر رشته "رسومات ایام تعطیل آنها به عهده" او می‌شد که ضبط نماید، و سر رشته "منقح برآن در دست داشته" به قلم سرکارات جمع دهد که داد و ستد نمایند.

و بدلین موجب مواجب و رسوم در وجه او مقرر بوده
مواجب وغیره ۲۰ تومان.

رسوم از قرار تومانی.

از بابت تیول و همه ساله و برآتی امراء:

تیول ۱ تومان و ۶۰۰ دینار یک‌چارک، همه ساله ۷۰۰ دینار، برآتی ۳۰۰ دینار ۳‌چارک.

از بابت مواجب و حق السعی عمال و انعام امراء و جمعی که ملازم نباشند و سیور غال و معاف واقطاع تملیک و اجارات ۲۲ دینار.

از بابت تیول و قرار مواجب و انعام قورچیان و غلامان و تفگچیان و توپچیان ۵۰ دینار.

از بابت تنخواه همه ساله و برآتی ایضاً ۲۰ دینار.

از بابت [آنچه] که هر ساله به صیغه علف التنور از وجوهات و قزوین در وجه او مقرر بوده که برآت می‌گرفته ۲ تومان و ۲۵۰ دینار.

و در توشقان نیل ۱۱۲۴ شانزده نفر نویسنده در سرکار توجیه ملازم بود، و مبلغ یکصد و هفتاد و نه تومان مواجب داشته‌اند.

بقیه در شماره بعد